

У сучасній освітній системі дедалі більшого значення набувають нові моделі організації навчального процесу, що поєднують традиційні та цифрові підходи. Однією з таких моделей є змішана освіта, яка стала відповіддю на виклики цифровізації суспільства, глобалізації знань і потреби у гнучких формах навчання.

Змішана освіта це сучасна освітня модель, що поєднує традиційне очне навчання в класі з учителем та онлайн-навчання, де студент частково самостійно керує часом, місцем і темпом навчання.

Змішане навчання - це форма навчання, у якій поєднується онлайн навчання, традиційне та самостійне навчання.

У межах цієї моделі змішаної освіти частина навчального матеріалу засвоюється студентами самостійно через цифрові платформи, тоді як інша частина реалізується під час аудиторних занять. Такий підхід дозволяє оптимально поєднати переваги традиційної педагогіки з можливостями сучасних інформаційних технологій.

В Україні змішана освіта має нормативно-правове підґрунтя. Основним документом є Закон України «Про освіту», у якому визначено різні форми здобуття освіти, зокрема формальну, неформальну та інформальну. Закон передбачає можливість використання дистанційних технологій і визнає право особи на навчання у різних формах протягом життя. Результати навчання, здобуті шляхом неформальної та/або інформальної освіти, визнаються в системі формальної освіти в порядку, визначеному законодавством.

Формальна освіта - це освіта, яка здобувається за освітніми програмами відповідно до визначених законодавством рівнів освіти, галузей знань, спеціальностей (професій) і передбачає досягнення здобувачами освіти визначених стандартами освіти результатів навчання відповідного рівня освіти та здобуття кваліфікацій, що визнаються державою.

Неформальна освіта - це освіта, яка здобувається, як правило, за освітніми програмами та не передбачає присудження визнаних державою освітніх кваліфікацій за рівнями освіти, але може завершуватися присвоєнням професійних та/або присудженням часткових освітніх кваліфікацій.

Інформальна освіта (самоосвіта) - це освіта, яка передбачає самоорганізоване здобуття особою певних компетентностей, зокрема під час повсякденної діяльності, пов'язаної з професійною, громадською, волонтерською або іншою діяльністю, родиною чи дозвіллям.

Закон України «Про вищу освіту» регламентує організацію освітнього процесу у закладах вищої освіти. У ньому передбачено можливість використання дистанційних технологій та визнання результатів навчання, отриманих поза межами формальної освіти.

Практика змішаної освіти активно розвивалася в світі під час пандемії COVID-19. У цей період більшість університетів змушені були перейти на дистанційні або змішані форми навчання. Це стало масштабним експериментом, який дозволив оцінити ефективність таких підходів. Результати цього «вимушеного впровадження» виявили як переваги, так і проблеми. До позитивних аспектів належать підвищення гнучкості навчання, доступність освітніх ресурсів, розвиток цифрових компетентностей студентів і викладачів. Водночас було виявлено проблеми, пов'язані з технічним забезпеченням, нерівним доступом до інтернету, зниженням рівня соціальної взаємодії та складністю оцінювання знань. Світовий досвід змішаної освіти свідчить про її високу ефективність за умови правильного педагогічного дизайну. У країнах Європейського Союзу та Північної Америки змішане навчання активно використовується в університетах. Студенти, які навчаються у змішаному форматі, часто демонструють кращі результати порівняно з традиційним

навчанням, оскільки мають більше можливостей для самостійної роботи та повторення матеріалу.

У Європейському освітньому просторі змішана освіта регулюється на рівні рекомендацій та рамок кваліфікацій. Зокрема, важливу роль відіграє Європейська рамка кваліфікацій (EQF), яка дозволяє зіставляти результати навчання, отримані в різних країнах і формах освіти. Також діють принципи визнання результатів неформального навчання, закріплені у рекомендаціях Ради ЄС.

Тож змішана освіта є сучасною моделлю навчання, яка поєднує традиційні та цифрові підходи, має нормативне підґрунтя в Україні та широко використовується у світовій практиці.

Масові відкриті онлайн-курси (*Massive Open Online Course, MOOC*) є одним із найбільш значущих явищ у сучасній освіті, що виникло на перетині інформаційних технологій і педагогіки. Вони стали важливим інструментом поширення знань та розвитку цифрової освіти. Ключовими характеристиками MOOC є їх масовість, відкритість і доступність через інтернет. Це означає, що курс може проходити необмежена кількість слухачів з різних країн світу, а доступ до матеріалів часто є безкоштовним або умовно безкоштовним.

Термін MВOK (*Massive Body of Knowledge*) використовується для позначення великих структурованих масивів знань, які можуть бути представлені у вигляді курсів або освітніх програм. У контексті MOOC це поняття відображає ідею систематизованого доступу до знань через онлайн-платформи.

Масові відкриті онлайн-курси мають низку характерних ознак. Вони зазвичай включають відеолекції, інтерактивні завдання, тести, форуми для обговорення та автоматизовані системи оцінювання. Важливою особливістю є можливість навчатися у зручному темпі, що робить такі курси доступними для широкого кола користувачів. Освітній потенціал

масових відкритих онлайн-курсів є значним. Вони дозволяють розвивати як професійні, так і загальні компетентності. Серед них можна виділити цифрову грамотність, навички самоорганізації, критичне мислення та здатність до самостійного навчання. MOOC ефективно використовуються для підвищення кваліфікації та професійного розвитку. Вони дозволяють фахівцям швидко оновлювати знання відповідно до змін у своїй галузі. Крім того, такі курси сприяють особистісному розвитку, оскільки надають доступ до знань із різних сфер. Слухачі, які успішно завершують курси, демонструють високий рівень мотивації та здатність до саморегуляції. Водночас одним із викликів є високий рівень відсіву учасників, що пов'язано з відсутністю зовнішнього контролю.

У 2011 році з'явилися перші масові відкриті онлайн курси, які швидко привернули увагу освітньої спільноти. Вони стали новим етапом розвитку дистанційної освіти та відкрили доступ до курсів провідних університетів світу.

Однією з перших і найвідоміших платформ є Coursera, яка була заснована професорами Стенфордського університету. Вона пропонує курси з різних галузей знань, включно з технічними, гуманітарними та соціальними дисциплінами. Курси можуть бути безкоштовними для прослуховування, але сертифікати зазвичай є платними. Ще однією важливою платформою є edX, створена за участі Гарвардського університету та Массачусетського технологічного інституту. Вона також пропонує широкий спектр курсів і програм, включно з професійними сертифікаціями. Більшість MOOC-платформ використовують змішану модель фінансування. Доступ до навчальних матеріалів часто є безкоштовним, але додаткові послуги, такі як отримання сертифіката або доступ до розширених програм, можуть бути платними.

Дослідження у сфері MOOC свідчать про їх значний вплив на розвиток освіти. Вони сприяють демократизації доступу до знань,

дозволяючи людям з різних соціальних груп отримувати освіту. Водночас дослідники звертають увагу на проблему нерівності доступу, оскільки участь у таких курсах часто потребує наявності технічних ресурсів і базових цифрових навичок. Для фахівців різних спеціальностей MOOC є важливим інструментом розвитку в тому числі цифрової компетентності. Вони дозволяють опанувати нові технології, знайомитися з сучасними підходами у професійній діяльності та формувати навички безперервного навчання.

Масові відкриті онлайн-курси стали важливим елементом сучасної освітньої екосистеми. Вони поєднують технологічні інновації з педагогічними підходами та відкривають нові можливості для навчання протягом життя.

У сучасному цифровому суспільстві професійна діяльність практично будь-якого фахівця нерозривно пов'язана з використанням онлайн-платформ. Вони забезпечують комунікацію, організацію роботи, обмін інформацією, навчання, пошук роботи та управління кар'єрою. Цифрова компетентність сьогодні включає не лише вміння користуватися базовими програмами, але й здатність ефективно працювати з різними сервісами, які підтримують професійну діяльність.

Однією з ключових категорій таких платформ є професійні соціальні мережі. Найбільш відомим прикладом є LinkedIn. Це не просто соціальна мережа, а інструмент професійного позиціонування. Користувач створює профіль, який фактично є цифровим резюме, що містить інформацію про освіту, досвід роботи, навички та досягнення.

LinkedIn
Розробка програмного забезпечення
Sunnyvale, CA · 33 421 089 послідовників

Подивитися вакансії | Спостерігати

Про нас
Founded in 2003, LinkedIn connects the world's professionals to make them more productive and successful. With more than 1 billion members worldwide, including executives from every Fortune 500 company, LinkedIn is the world's largest professional network. The company has a diversified business model with revenue coming from Talent Solutions, Marketing Solutions, Sales Solutions and Premium Subscriptions products. Headquartered in Silicon Valley, LinkedIn has offices across the globe.

Вебсайт	https://careers.linkedin.com
Галузь	Розробка програмного забезпечення
Розмір компанії	Понад 10 001 працівників
Штаб-квартира	Sunnyvale, CA

Публічна компанія

Афілійовані сторінки

- Zip, a puzzle by LinkedIn (Комп'ютерні ігри)
- LinkedIn News (Онлайн аудіо та відео медіа)
- LinkedIn Guide to Networking (Розробка програмного забезпечення Mountain View, California)
- Tango, a puzzle by LinkedIn (Комп'ютерні ігри)

Схожі сторінки

- Google (Розробка програмного забезпечення Mountain View, CA)
- Microsoft (Розробка програмного забезпечення Redmond, Washington)
- Amazon (Розробка програмного забезпечення Seattle, WA)
- Meta (Розробка програмного забезпечення Menlo Park, CA)

Шукати вакансії

LinkedIn вакансії
187 143 вакансії

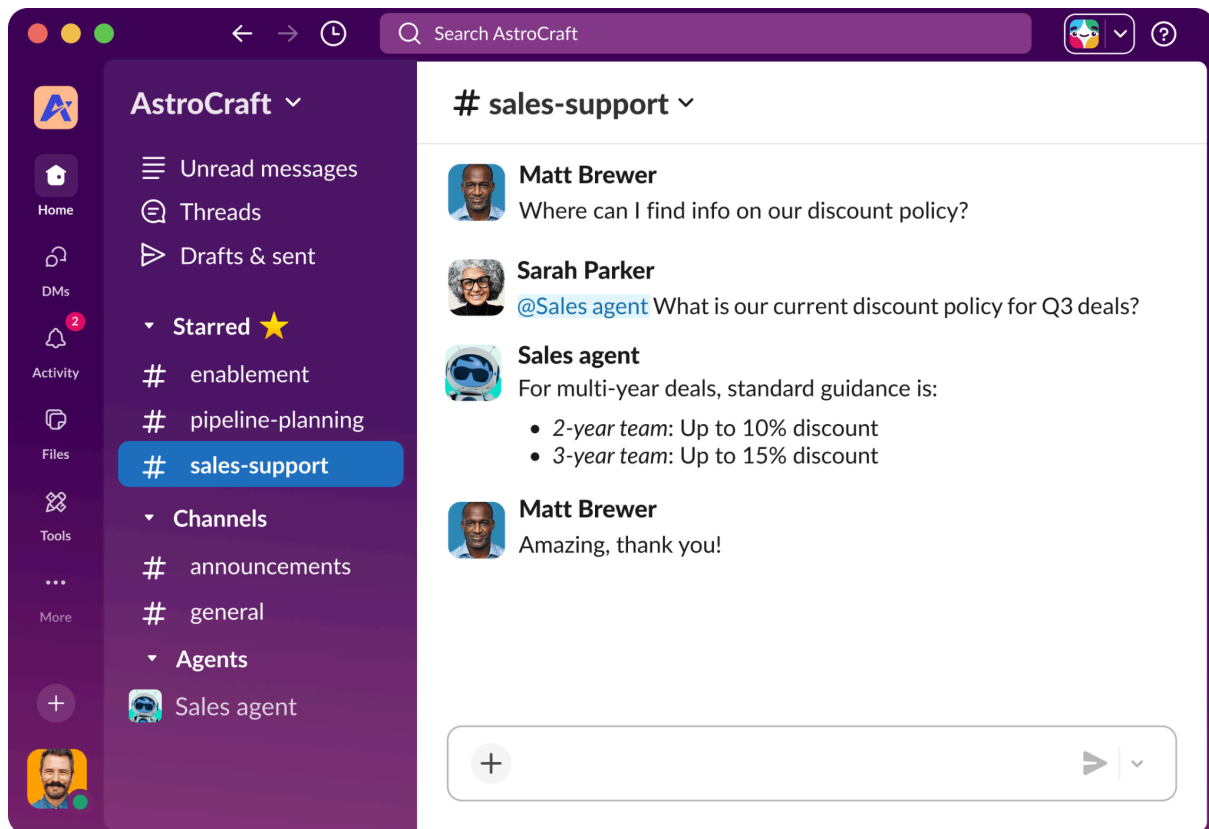
Важливою функцією LinkedIn є можливість налагодження професійних контактів, участі у професійних спільнотах та пошуку вакансій. Для роботодавців ця платформа є інструментом рекрутингу, а для фахівців — каналом розвитку кар'єри та особистого бренду. Окрім LinkedIn, у професійній діяльності часто використовуються й інші соціальні мережі, хоча вони мають більш універсальний характер. Наприклад, платформи для обміну короткими повідомленнями або медіаконтентом можуть використовуватися для популяризації професійної діяльності, поширення знань та створення експертного іміджу.

Важливу роль у сучасному світі відіграють платформи для спільної роботи з документами. Одним із найпоширеніших прикладів є Google Docs, який входить до складу Google Workspace. Цей сервіс дозволяє декільком користувачам одночасно працювати над одним документом у режимі реального часу. Учасники можуть редагувати текст, залишати коментарі, пропонувати зміни та відслідковувати історію редагувань. Це значно підвищує ефективність командної роботи, особливо у дистанційному форматі. Подібні можливості надає і Microsoft 365, який включає онлайн-версії Word, Excel та PowerPoint. Інтеграція з хмарним сховищем OneDrive дозволяє зберігати документи та надавати до них доступ іншим користувачам. Такі інструменти є особливо важливими для проєктної роботи, коли над одним завданням працює команда.

Для створення презентацій дедалі частіше використовуються не лише класичні інструменти, а й інноваційні платформи. Однією з них є Prezi. На відміну від традиційних слайдових презентацій, Prezi дозволяє створювати нелінійні презентації з ефектами масштабування та візуальної навігації. Це робить презентації більш динамічними та наочними, що особливо важливо під час публічних виступів або онлайн-лекцій.

У сфері організації командної роботи важливу роль відіграють платформи для комунікації та координації діяльності. Такі сервіси дозволяють створювати робочі простори, у яких організовується спілкування між членами команди. Комунікація відбувається у вигляді каналів, які можуть бути присвячені окремим проєктам або темам. Прикладом такої платформи є Slack. Він підтримує обмін файлами, інтеграцію з іншими сервісами та швидкий пошук інформації. Це робить його ефективним інструментом для управління командною роботою.

У сфері управління персоналом використовуються спеціалізовані платформи, які дозволяють автоматизувати процеси рекрутингу, управління персоналом, обліку робочого часу та оцінювання ефективності працівників. Такі системи є особливо важливими для великих організацій, де необхідно обробляти значні обсяги інформації про співробітників. Окрему категорію становлять платформи для управління проектами. Вони допомагають планувати завдання, контролювати виконання та координувати роботу команди. Такі сервіси дозволяють структурувати робочий процес і підвищують прозорість виконання завдань.